

стои на него, той ѣ шото
крѣщава съ дхъ стѣи.

34 И азъ видѣхъ, и свидѣ-
тельствовахъ, защо ѣ той
Ѡиъ Бжїи.

35 И въ оутрешнїатъ дѣнь
пакъ стоѣше Іуаннъ, и ѡ
оученицѣ те мѣ двѣ.

36 И като видѣ Исуса че и-
деше рече: ѣто агнецо Бжїи.

37 И като го чѣха двѣма та
оученицѣ да дѣма тѣа сло-
веса, ѡидоха слѣдъ Исуса.

38 И като се ѡбжрнѣ Ис-
сусъ та ги видѣ че идатъ
по него, рече имъ :

39 Шо трѣсите; а они мѣ
рѣкоха: Равви, (коѣто ще да
рече толковано, оучителю),
гдѣ живѣешъ;

40 И рече имъ: ѣлате та
виждате, и ѡстанѣха тѣа
дѣнь оунѣгѣ: и бѣше часъ
като десѣти.

41 Бѣше Андрей братъ на-
Ѡимна Петра, ѣдинъ ѡ
двѣма та които бѣха чѣли
ѡ Іуанна Ѡнова слово, и
ѡидоха по Исуса.

42 И той перво намери брѣ-
та своего Ѡимна, и рече мѣ:
найдохме Мессїа, коѣто и-
столковано ще да рече, Хри-
стосъ:

43 И доведе го при Исуса,
и като погледнѣ Исусъ на
него, рече: ты си Ѡимнъ
сїинъ Іуиннъ: ты ще да
се наречешъ Кїфа, коѣто се
толковва Петръ.

44 И въ оутрешнїатъ дѣнь
поиска пакѣ да излѣзе въ
Галїлеа: и найдѣ Фїліппа,
и рече мѣ: ѣла по мене.

45 И Фїліппъ бѣше ѡ Ви-
саїда, ѡ Андрѣоватъ и Пе-
троватъ градъ.

46 Намери Фїліппъ Наѣа-
наила, и рече мѣ: за когото
написа Моусей въ зако-
натъ, и пророчѣ те, найдох-
ме Исуса сїна Іуосифова,
който ѣ ѡ Назарѣтъ.

47 И рече мѣ Наѣанаила:
ѡ Назарѣтъ можели да бѣде
нещо докрѣ; рече мѣ Фї-
ліппъ: ѣла та виждѣ.

48 И Исусъ видѣ Наѣана-
ила като иде кжмъ него, и
рече за него: ѣто воистин-
нѣ Ісраїлтанинъ, въ когѣ-
то нема лѣсть.

49 И рече мѣ Наѣанаила:
ѡ гдѣ ме знаешъ; ѡговори
Исусъ и рече мѣ: по на-
прѣдъ докле іѣще не бѣше
те повыкалъ Фїліппъ, ко-
гато бѣше подъ смоковни-
ца та, видѣхъ те.

50 Ѡговори Наѣанаила, и
рече мѣ: равви, ты си Ѡиъ
Бжїи, ты си царь Ісраїленъ.

51 Ѡговори Исусъ, и рече
мѣ: зашто ти рѣкохъ, че
те видѣхъ подъ смоковни-
ца та, вѣрѣвашъ, по голѣмѣ
(работѣ) ѡ тѣа ѣе видишъ.

52 И рече мѣ: воистиннѣ
воистиннѣ ви говоримъ: ѡ
тѣка на тѣмъ ѣе видите